

SZABAD NÉP

A MAI SZÁMBAN
 Budapest dolgozó népének harcos tüntetése a proletárnemzetköziség és a béke nagy ügye mellett a színpompás, feledhetetlen május 1-i felvonuláson (2—3—4. old.) — A szovjet nép diadalmas május elsejei seregszemléje (5. old.) — A világ minden országában megünnepelték a munkásszolidaritás nagy napját (6. old.)

A MAGYAR DOLGOZÓK PÁRTJÁNAK KÖZPONTI LAPJA
 X. ÉVFOLYAM, 103. SZÁM ÁRA 50 FILLÉR SZOMBAT, 1952. MÁJUS 3

Budapest dolgozó népének harcos tüntetése a proletárnemzetköziség és a béke nagy ügye mellett a színpompás, feledhetetlen május 1-i felvonuláson

Virágzóbban a tavasz pompájánál, ragyogóbban a sugárzó napsütésnél ünnepelte népünk a nyolcadik szabad május elsejét. Ami erő és öntudat, felszabadult öröm és győzni akarás csak békés alkotómunkánkat áthatja, az mind ott volt ezen a májusi seregszemlén. Az utolsó percig lelkes, izzó hangulatával és erőt sugárzó szerveztségével egyaránt — ez volt felszabadulásunk óta a legszebb május elseje. S ennek a seregszemlének nagyszerű hangulatán is lemérhette mindenki, mennyit fejlődött akárcsak tavaly óta is népünk öntudata, szerveztsége, egysége.

Még soha ilyen hatalmas tömegekben nem vonult fel fővárosunk és egész hazánk dolgozó népe május elsején. Már kora reggeltől kezdve az ország apraja-nagyja kint volt az utcán, a délelőtti pedig a nép felvonulásának egyetlen hőmpölygő áradata volt. A felnőttek és az ifjúság végeláthatatlan sorai mellett ott típtek a menetben a gyermekek és az öregek is — és a felvonulás egyik legfeledhetlenebb élményét nyújtották az anyák, akik a díszelvény, Rákosi elvtárs előtt kicsinyeiket a magasba emelve juttatták kifejezésre kitörő lelkesedésüket. Még soha ilyen szervezettel, ilyen egységesen nem vonult fel dolgozó népünk május elsején. Egyik ragyogó jelképe volt ennek az egységnek az üzemek menete, ahol kart karba öltve vonultak egymás mellett a munkaadók hősei és a soraikból kikérült honvédek, honvédtisztek. Végeláthatatlan sorokban vonult az értelmiség is — és öröm volt látni, mennyire összeforrottak már érzelmeikben és még erősebb kifejezésében is mérnökeink, tanáraink, orvosaink a néppel, amelyet szolgálnak, s amelynek soraiból nevelkedik új intelligenciánk egyre hatalmasabb többsége. Szervezettségével különösképpen kitűnt ifjúságunk, az ipari tanuló, a diákok, az egyetemi hallgatók menete — de nemcsak az övéké: egész népünk keményebbre kovacsoltott az elmúlt évben. És mindez a hatalmas tömeg egyetlen izzó lelkesedés volt: még soha ilyen vidám, soha ilyen színes és hangos május elsejünk nem volt. Budapest népe nem fogja egyhamar elfelejteni ezt a napot, amelyen százazrek és százazrek vonultak végig énekelve-énelezve fővárosunk utcáin, hogy végül célhoz — a Hősök tere, Rákosi elvtárs elé — érkezve forró szeretettel köszöntésük vezérüket. És mennyi szín, mennyi ötlet díszítette a menetet! A leányok és asszonyok színes ruháikkal, virágfüzérekkel, számos csoport magyar és külföldi népviseletekkel, más csoportok gúnyrajzokkal, a háborús főkezeseket érdemükhöz méltóan jellemző bábuval tették változatossá a felvonulást. Még soha ennyi ötlet nem gazdagította Budapest májusi ünnepét.

Vajjon elképzelhető volna-e ez a lelkesedés, ez az egység, ez a szerveztség a nélkül a magasfokú politikai tudatosság nélkül, amely népünk felvonuló tömegeit áthatotta? Nem. És ha ki akarjuk fejteni azt, amivel az idei május elseje több volt, mint bármely eddigi, mindenképp erről kell megemlékeznünk. A felvonulás minden mozzanata — a jelszavaktól kezdve a transzparenseken keresztül egészen az ellenséget kifigurázó gúnyrajzokig és élőképekig — arról beszélt, hogy népünk tavaly óta egy jó fejjel növekedett öntudatban és harcoságban. Erről tanuskodott a felvonulás eles anti-imperialista jellege. Erről tanuskodott a testvérpártok iránti szolidaritás ezerannyi megható jelképe. Erről tanuskodott az, ahogyan a táblák és gúnyrajzok az imperialista ellenség elleni harcot a konkrét termelési fogadalmakkal összekötötték. És erről tanuskodott mindenképp az a szívből jövő szeretet, amellyel a felvonuló százazrek pártunkat és a nagy Szovjetuniót, Rákosi elvtársunkat és a bölcs Sztálint éltették.

Május elsején az amerikai imperialisták szennyes háborús terveit ellen; a béke mellett tüntetett népünk. A hazánk elleni imperialista aknamunka, a titók és társaik acsarkodása, de mindenképp az imperialisták olyan világraszóló gaztettei, mint a baktériumfegyver bevetése Koreában, vagy a hős Beloiannisz elvtárs meggyilkolása, megtanították népünket még jobban gyűlölni a megátalkodott

ellenséget, amely háborút készít elő ellenünk is, mint a világ valamennyi népe ellen. Ezt a gyűlöletet juttatták kifejezésre a pestis-gonosztevőket meg bélyegző táblák és a Beloiannisz elvtárs emlékét hirdető arcképek a felvonuláson — s békeakaratainknak adtak hangot nagy alkotásaink fényképei is, a békés építőmunka hősi pátoszának jelszavai és az olyan transzparensek, amelyek az imperialisták halálthozó fegyvereivel a mi „békéfégyvereinket”: a munka, a haladó technika és tudomány ragyogó eredményeit állították szembe.

Május elseje nemzetköziségünk és hazafiságunk harcos, öntudatos ünnepe volt. Ezt a nemzetköziséget hirdették azok a transzparensek, amelyekre a testvérnépek iránti barátságunkat írták más-más szavakkal, de azonos érzelssel dolgozóink. Ennek a nemzetköziségnek volt feledhetetlen jelképe a menet megnyitása, amely zászlóerdejével és a testvérnépek vezetőinek képeivel valóságos seregszemléje volt a proletárinternacionális hatalmas táborának — a tábornak, amelyhez tartozónak büszkén valljuk magunkat. Alkotó hazafiságunk megannyi jelképét vitték az üzemek, tábláikon hird adva a májusi verseny eredményeiről és építőmunkánk további nagy terveiről, vagy a Lenin Intézet növendékei, akik a proletariátus nagy tanítómesterének jelszavát emelték magasba: „Az ifjúság feladata: tanulni, tanulni, tanulni.” De mindenképp kifejezésre jutott népünk hazafisággal összeforrott nemzetközisége abban a lángoló szeretetben, amellyel a felvonulók sokszázazrek tömege felszabadítókat és védelmezőket: a kommunizmust dicsőségesen építő Szovjetuniót és a világ dolgozóinak nagy vezérét, hazánk bölcs és igaz barátját: Sztálint ünnepelte.

A május elsejei tüntetés népünk hatalmas és egységes felsorakozása volt nagy pártunk: a Magyar Dolgozók Pártja mellett. Népünk az elmúlt években megtanulta, hogy ez az a párt, amelynek vezetését követve, biztosan számíthat a győzelemre, ez az a párt, amelynek köszönhető, hogy sokévtizedes elmaradottságból és a szörnyű háborús pusztulásból hazánk rövid néhány év alatt ipari országgá és a világ élenjáró nemzetéi közé küzdötte fel magát. Ezekből a felismerésekből fakad az a hűség és bizalom, amellyel ma népünk a kommunizták vezetését követi és az a leirhatatlanul forró szeretet, amely a párt és vezére, hazánk nagy fia: Rákosi elvtárs iránt eltölti. Feledhetetlen élménye marad az idei felvonulásnak az a szűnni nem akaró ujjongó lelkesedés, amely a Hősök tere felé valamennyi csoportból Rákosi elvtárs megpillantásakor kitört. Ez a lelkesedés minden szóval többel beszélt arról az eltipietetlen és mély érzelmi kapcsolatáról, amely a magyar dolgozókat népünk vezéréhez fűzi.

Felemelő tudat, hogy ezen a napon, velünk egyidőben és azonos célokért együtt tüntettek az egész világ dolgozói, élen a nagy szovjet néppel. Felemelő tudat, hogy ugyanazokban az órákban, amikor Budapest dolgozói a Hősök tere felé özönlöttek végeláthatatlan sorokban, a moszkvai Vörös-tér a munka és a harc szovjet hőseinek ujjongásától volt hangos és Sztálin elvtárs személyesen üdvözölte az előtte elvonuló dicső százazreket. Felemelő tudat, hogy Párizsban félmillió, Berlinben egymillió ember vonult fel, s hogy New Yorkban és Tokióban, Pekingben és Kalkuttában, Bagdadban és Tiranában — mindenütt ott tüntettek a népek legjobbjai ugyanazon eszmék és célok mellett, amelyek mellett mi hitet tettünk. A világ dolgozóinak ez az egysége — amely megvalósulása Marx és Engels legszebb álmának — rettegéssel tölti el a háborús gyujtogatókat.

Büszkék vagyunk Budapest dolgozóira, akik fegyelmességükkel és harcoságukkal, ötletességükkel és egetverő lelkesedésükkel szebbé tették ezt az ünnepet, mint amelyet bármikor is május elsején végigéltünk. Büszkék vagyunk hazánk öntudatos fiaira és leányaira, akik erők diadalmas megmutatásával, népünk hatalmas seregszemléjévé tették ezt a napot. Előre továbbra is azon az úton, amelynek május 1 oly világító fényességű ünnepe: a nemzetköziség és az alkotómunka útján!

Rákosi elvtárs a dísztribün sarkáról üdvözlö a felvonuló asszonyokat. Rákosi elvtársról balra Benke Valéria elvtársnő, az Országos Béketanács titkára, jobbra Nagy Mária elvtársnő, a Budapesti Pártbizottság másodtitkára, Pongrácz Kálmán elvtárs, a Budapesti Tanács elnöke, Vass Istvánné elvtársnő, az MNDSZ főtitkára, a Központi Vezetőség tagjai és Nagy Imre elvtárs, a Politikai Bizottság tagja

Olyan feledtlen az ég ezen a gyönyörű május 1-en, mint felszabadult népünk boldogsága. Reggel 8 óra van, napfény árasztja el a Hősök tere a gyengén jodrozó vörös és nemzetiszínű zászlókat, drapériákat s az emelvényen Marx, Engels, Lenin, Sztálin, Rákosi elvtárs és a testvérpártok vezetőinek hatalmas nagytitok arcképeit. A város dolgozóinak izzgatott, lelkes készülődése nem hallatszik ideig. Mély esendben — a várakozás jeszült esendjében — várja a tér Budapest dolgozó népének felvonulását.

Egy óra telik így el. S ekkor messziről, mint távoli mennydörgés halk moraja, dobszó hallatszik egyre erősebben és erősebben. A Sztálin-út jár előt négy oszlopban közeledik a menet, villannak az élenhaladók jehér ruhái. A dobpergésen időnként kürtöző hasít át. A jehérruhás első sorok már a tér szélére értek — ugyanabban a pillanatban jobbról is, balról is, a Dózsa György-út mindkét oldaláról ideérkezik a menet. Hat, sűrűn tömött oszlopban lép a tere a főváros munkássága, dolgozó népe, hogy üdvözölje az emelvényen álló vezetőit: Rákosi Mátyás elvtársat, pártunk politikai bizottságának tagjait, továbbá hazánk vendégeit, a szovjet küldöttekkel az élen a testvéri pártok képviselőit.

Gsodálatos kép! A térnek szinte egész szélességében egyvonalban áll a hat oszlop első soru. hójehérruhás úttörők és úttörőnyökök, kezükben vörös zászlókból kirakott hatalmas betűk: „Eljen Sztálin, éljen Rákosi!” Harsány kürtöző jelenti a felvonulás kezdetét s a hangszórókon szerteszáll a jelszó: „Eljen május 1 — a békéért harcoló népek seregszemléje, a proletárnemzetköziség nagy ünnepe!” A második sorban jehérruhás DISZ-jaatok tartják magasra Marx, Engels, Lenin, Sztálin, Rákosi Mátyás óriási képét, a testvérpártok vezetőinek képeit s mögöttük szívet-leket gyönyörködte torkaságban a testvérnépek zászlót, vörös zászlókat, piros-jehér-zöld lobogókat hoznak.

A vasutasok, az úttörők, az V. XIV., III. és a XX. kerület dolgozói haladnak elől. Ujjongó lelkesedés, zúgó jelszavak, hangos éneklés tölti be a hatalmas teret. Sokezer vasutas vonul fel: itt lépkednek öntudatosan, derűsen a vasutas nők. A pompás, fegyelmezett menetben léptenyomon hatalmas tábla tűnik fel: az amerikai imperializmus új háborút előkészítő gonoszságát mutatják a karikatúrák, tiltakoznak a baktériumháború banditáinak szörnyű tettei ellen. Az egyik képen szivarozó amerikai gengszter tör előre a lánghban, romokban álló Koréa földjén s mögötte baktériummal fertőzött undorító rovaron száll a halál. A képet követő rengeteg vörös zászló hirdeti a mi erőnket, amelyhez a vasút dolgozói ázzal járultak hozzá, hogy negyedévi áruszállítási tervüket 109,5 százalékkal teljesítették.

(Folytatás a 2. oldalon.)

A dísztribün a Hősök tere

Budapest dolgozó népének harcos tüntetése a proletárnemzetköziség és a béke nagy ügye mellett a színpompás, feledhetetlen május 1-i felvonuláson

(Folytatás az 1. oldalról.)

A boldog gyermekkor minden szépségét, derijét elhozták a Hősök terére gyermekeink, Budapest úttörői. Menejük élén büszkén emelték magasba a jelszót, amely életük törvényévé vált: „Rákosival előre, a hazáért, a dolgozó népetért!” Jöttek az úttörő dobosok és kürtösök, Rákosi-zászlókkal és csapatzászlókkal a zászlóvivők, sportruhában, kezükben sporteszközökkel az úttörő-sportolók. „Ime, így élünk mi, ilyen gondtalanul, ilyen napsgarasan” — ezt hirdette az úttörők ragyogó pillantása, áradó vig éneke. Így élünk mi! — emelték magasba tanulási jelképeiket a lombikokat és iskolatáblákat, a 4-es és 5-ös osztályzatokat és harsogva kiáltották: *1-es, 2-es nem lesz a bizonyítványban!* Így élünk mi! — hozták az úttörő-laborozások jelképeit az úttörő-sátrakat, a tábori konyhák kifoghatatlan bográcsát, az ifjú micurinisták az óriási virágokat. Jöttek a munka jelképeivel, kezükben kis szerszámokkal, kovács-kötényben, szerelőruhában s magásra emelték példaképeik, legjobb sztahanovistáink fényképeit. Megkapó, feledhetetlen látvány: a budapesti úttörők összekarolva jöttek a Kim Ir Szen-iskola növendékeivel, a hazánkban élő koreai gyermekekkel. A koreai és a magyar gyermekek együtt hozták a feliratot, amely ezt követelte: „Veszszene a pestis és kolera szövetségesei, az imperialista tömeggyilkosok!” És hóhérral galambok röppentek az úttörők seregéből a magasba Rákosi elvtárs előtt.

Úttörő-zenekar vezette be az úttörő-vasutasok felvonulását. Csengő gyermekhangjukon messzeszállt az élén és egybeforrt minden úttörő kiáltásával: „Köszönjük a pártnak, Rákosi elvtársnak boldog, vidám gyermekkorunkat!”

Az V. kerület dolgozói az Ország-háza kicsinyített mását hozták menüjük élén. A kerületi üzemek és hivatalok sorát a kohó- és gépipari minisztérium nyitotta meg. A minisztérium dolgozói iparunk hatalmas fejlődéséről adtak számot a magukkal hozott táblákon és feliratokon. A gépipari főosztály felirata például beszámolt arról, hogy szerszámgyártásunk 1949 óta 370 százalékkal emelkedett. A földművelésügyi minisztérium dolgozói egy traktor és egy kombajn képét emelték magasba. Lelkes taps köszöntötte az AMG menetében haladó traktorista nőket. A Mezőgazdasági Vízépítő Vállalat dolgozói büszkén adták tudni tábláikon, hogy még ebben az évben 24 ezer holdon öntözést valósítanak meg. A közoktatásügyi, majd a népművelési minisztérium dolgozói érkeztek most vidám dallal a tribün elé. „1951-ben a kiadott könyvek száma kétszeresére emelkedett!” — hirdették a magukkal hozott feliratok.

A XIV. kerület dolgozóinak menetét a Telefongyár munkásai vezetik be. „104 százalékra teljesítettük első negyedévi terülnket” — hirdeti egyik pártfogó díszített táblájuk. Az MDP Pártfőiskolájának hallgatói vonulnak most, majd a zászlók érdekében, újabb nagyszerű kép tűnik fel: a Népstadion-építkezés dolgozói magukkal hozzák műviüknek, öt éves tervünk egyik bástyáinak kicsinyített mását. Egymás után hozzák az üzemek az élenjáró munkásokkal büszkélkedő feliratokat. A munkaversenyben legjobb minőségű gyártó bőrizem: a Divat Cipőgyár munkásai jönnek, élükön a sztahanovistákkal. A hős Beloiannisz gyilkosainak: a görög királynak, Plasztirasznak, Venizelosznak, Trumannek és társainak karikatúráját hozzák. „Vesszenek Beloiannisz gyilkosai, a háború örültjei!” — hangzik fel egyszerre száz és száz torokból. A nagy májusi seregszám minden felirata, minden képe, transzparensze mutatja, hogy hatalmas a béke védelmére mindig kész sereg vonul fel. A Földtani és Geofizikai Intézet tudósai, munkatársai azt fejezik ki ábrákkal: a tudomány emberei egyek a néppel az építésben, a békeért folyó harcban.

A Mafilm dolgozói a „Nyugati övezet”, „Dérnyé”, „Civil a pályán”, „Tűzkeresztiség” és az „Ütközet békeben” című filmekből jól ismert öltözetükben jönnek. Azután a XIV. kerületi tanács dolgozóinak hosszú sora jön.

A III. kerület élén az ifjúság halad. Háromszáz úttörő és ötszáz DISZ-fiatál éljenzi a pártot, Rákosi elvtársat. Az úttörők tarka virággal díszített diadalkapu mögött vonulnak. A kapun égőpiros virágokkal kirakva a jelszó: „Eljen május 1!” A DISZ-csapat élén pártunk, ifjúsági szervezetünk és a Komszomol arany levelekkel övezett jelvényeit hozzák, a nagyszerű, fegyelmzett csoport közepén pedig a DIVSZ virággal körülfönt jelvényét. A kerületi üzemek élén a

Pamutkikészítő gyár menete halad. Hatalmas ötágú vörös csillagot hoznak, a közepén nyomóhenger nagyított mása ontja a színes ruhaanyagokat. Az Obudai Téglyagyár dolgozói büszkén hozzák most megszerzett élelmezésvényüket. Az ő nyomukban is élenjáró üzem halad: az ország legjobb kikészítő üzeme, a Textil-festőgyár. Forgó földgömböt hoznak, rajta — a kommunizmus eszméjének diadalát jelképezve — a Szovjetunióból áradó arany sugarak. Sztahanovisták hozzák a Szállítóberendezések Gyára két jelképét, egy szállítószalag és egy daru kicsinyített mását. Mögöttük táncolva ünnepel a népi ruhába öltözött táncsoportja. Hatalmas, textilanyagból készült, piros rózsát emelnek a magasba az obudai textilnyomó- és kikészítőgyár dolgozói, fiatal, tarkaruhás lányok tartják a rózsáról leomló szalagokat. Szeretett vezetőnk és tanítónk, Rákosi elvtárs nevét viselő hajó, mintegy négy méteres modelljét hozzák az Obudai Hajógyár lelkesen tüntető dolgozói. Nyomukban félezer, piros kendővel integéző női csoport, majd 300 főnyi ipari tanulócsoporthoz. A III. kerületi tanács, a Budapesti és Obudai Harsánygyár fegyelmzett menete, majd a Csillaghegyi Lenáruagyár színes és ötletes csoportja jön, végül az Obudai Gázgyár zenekarral kísért menete zárja le a kerület felvonulását.

A XX. kerület élén a Fonalkikészítőgyár dolgozói haladnak, aztán a kerületi tatarozóvállalat, a Gyermekruhaszabóság és a Dugattyúgyár dolgozói jönnek. Az Atrá-gyár munkásainak felirata a testvéri kommunista pártokat üdvözli. A Motoröltvénygyár, amely negyedévi tervét 104,5 százalékra teljesítette, viharos hurrázás közepette vonul fel. A Jutá- és Kenderipar dolgozói Korea hősi, harcoló népet éltetik, a Magyar Gyapjúfonó dolgozói pedig Beloiannisz elvtárs hóhérsárga megbüntetését követelik. A Soroksári Textilipar zenekara vidám indulókat harsog, de szinte elsöpri a hangját a dolgozók hurrázása, éljenzése. Az Oragyár dolgozói azt követelik: „Bélyegezzük meg a baktériumháború terjesztőit!” A Furnir- és Lemez-művek pesterzsébeti telepének dolgozói magukkal hozták kisgyermeküket s azokat is, akik gyermekeink életének, jövőjének, hazánk határainak bátor őrői: a honvédeket és honvédtiszteket, akik az üzemből kerítették ki s akikre büszke az egész üzem.

Vége-hossza nincs a XX. kerület felvonulásának, szakadatlanul hömpölyög a százezrek nevető arca, lelkes éneke, a pillanatra sem szűnő hurrázás, éljenzés. Elindul egy jelszó s áthullámszik a téren, Rákosi elvtársat éltetik s a tér minden sarkából döngő hurrával felelnek rá. Most a Mélyfúrás Központ javító vállalata vonul el, majd a Pestmezei Téglyagyár Egyesülés gubacsúti telepének dolgozói, a Pesterzsébeti Kötöttáru-gyár, a Mintakötő Fonalgár, a Budapesti Fedéllemezgyár dolgozói. Mellettük a XVIII. kerületi dolgozók élén a Kistext dolgozói haladnak. Gyönyörű, sokszínű szalagokkal körülfűzött májusfát hoznak, pengetősök, fúvósok, harmonikások muzsikájára táncolják körül a májusfát az üzem népi táncosai. A Kistext dolgozói a tribünre integétek — sztahanovistáinknak, Nagy István elvtársnak, aki a Központi Vezetőség vendégei között foglal helyet. Ezerszínű tarkaság a tér a rengeteg zászlótól, táblától, az asszonyok, leányok tavaszi ruháitól. Elvonul a XX. kerületi Vörös Október szcs, mellettük a Lőrinci Gyapjúfonó dolgozói, majd a XVIII. kerületi Szabadság szcs. A jól végzett munkáról szól feliratuk: „A tavaszi munkákat időre elvégeztük, május 1-i felajánlásainkat teljesítettük.” Elvonul a XVIII. és a XX. kerületi tanács, mindkettő népi táncosokat hoz magával. A Soroksári Fésztégyári Vállalat, a Fémfestékgyár és a Pesterzsébeti Elektromos Művek dolgozói köszöntik május 1-ét, aztán a XX. kerületi KÖZERT fehéreköpenyes alkalmazottai következnek. A XVIII. kerület menetét a Lőrinci Hengermű dolgozóinak a proletárnemzetköziséget hirdető felvonulása zárta be. A XX. kerület végén a különböző iskolák és a kisipari szervezetek dolgozói haladtak. Különösen kitűnt a Varga Katalin leánygimnázium növendékeinek fegyelmzett, hangos, gyönyörűen éneklő menete.

Nagy taps közepette feltűnik a XIII. kerület dolgozóinak menete, az élén három nagy, orgonavirágokkal dúsan övezett vörös csillag. A kerület élüzemeit, a Kajlber gyárat, a Fém munkást, a IV. számú Autójavítót, a Csomagolóanyaggyárat és a Központi Épületasztalosipari Vállalatot öt nagy élüzemjelvény képviseli a menet élén. Virággal és zászlókkal közeledik 500 kitüntetett sztahanovista dolgozó. Eljenző csoportjuk után a kerület üzemei vonulnak fel. A Magyar Acéláru-gyár

dolgozóinak élén a SZOT vándorzászlóját hozza az üzem egyik sztahanovista ifjúmunkása. Mögöttük büszkén emelnek a magasba egy táblát, rajta a felirat: „Négy nappal előbb fejezzük be második negyedévi terülnket, 1 millió 100 ezer forint értékű termelünk tervén felül.” Zenekarral és dalárdával az élén a Láng-gépgyáriak vidám menete következik. A zárt rendben fegyelmzett haladó dolgozók előtt egy nagyteljesítményű turbina modelljét viszik s azt szalagok kötik össze Sztálinváros, a borsodi, az ajkai erőmű, Ozd és több falu képével, az öt éves terv villamosítási tervének fontos állomásait. A Ganz-hajógyár dolgozói a testvéri népek lobogóit hozzák. A Darugyár, a Csavartáru-gyár színpompás menete, a Kender- és Jutagyár 24 tagú táncsoportja jön. Az Elzett Vasáru-gyár dolgozói hatalmas földgömböt hoznak. Rajta minden nemzet nyelvén a „Béke” szó olvasható. A Fém-szerelvény, az 5. számú Autójavító menete után a MAVAUT dolgozói vonulnak, előttük a DISZ-fiatalok miniatűr autóbuzst, szakmájuk jelképét hozzák.

A VIII. és IX. kerület dolgozói szinte egyidőben léptek a tere. A VIII. kerület felvonulását a MAVAG dolgozói nyitják meg. Magukkal hozták zenekarukat, népi táncosaikat. Sorraik közt ott haladnak a kitüntetettek, a sztahanovisták és az Irószövetség tagjai. „A MAVAG dolgozói örömmel látják a magyar írókat felvonulásukon” — hirdeti egy tábla. A másik arról szól: „Büszkék vagyunk Szóczei Sándorra, Gábori Andorra, Deák Máriára, sztahanovistáinkra”. Egy harmadik a MAVAG Kossuth-díjas művezetőjét, Deák János elvtársat üdvözli. A MAVAG hidászai dolgozói a fűrópajzsokra és a tűbbingekre büszkék, amelyeket a földalatti vasútnak készítenek. A béke megvédésének ügyét viszik előre a sztahanovisták: rajz mutatja, hogy maroknyi imperialista nem alhat ellen a hatalmas erejű munkások társaságának. A MAVAG mellett, a IX. kerület élén a Hungária Vegyiművek vonul. Kierdemelte helyét: élüzem, negyedévi tervét 1,850.000 forint értékű termeléssel teljesítette túl. A Hazai Fészfőző dolgozói büszkén hirdetik, hogy negyedévi készütvényüket 101,4 százalékra teljesítették. A Budapesti Kénsavgyár dolgozói Sztálin elvtársat, Rákosi elvtársat éltetik viharosan, sorraik közt menétnek az üzemből „elszármazott” katonák, tisztek, tisztviselők. Pompás színfolt a Marhavágóhid és Húsfeldolgozó Üzem sárgakötényes, pirosingés, késekkel, bárdokkal felvonuló dolgozóinak menete. A Laboratóriumi Felszerelések Gyárának dolgozói azt hirdetik: „Mi a béke és a tudomány fegyverét gyártjuk — az imperialisták a halál fegyverét.” Pergő, forgó népi táncsoport jön, majd pirosruhás leányok katonákkal — a Lámpagyár dolgozói ezek. A Magyar Gyapjúfonó- és Szövőgyár dolgozói a testvérnepek címerét és zászlóit viszik. Hatalmas kép mutatja, hogyan lesz a szovjet gyapottól sokmillió méter textil a magyar dolgozóknak. A Fémáru- és Szerszámgyár úttörődobosokat és sportolókat vonultat fel az élen, dolgozói a Szovjet Hadsereget éltetik, tábláikon az új típusú esztergapad műszaki rajzát és képét hozzák.

Fehérköpenyes orvosok, fehérekötényes, kékruhás ápolónők hurráznak, dalolnak a téren — az István-kórház, a László-kórház, az Állami Védőnőképző Iskola, az Állami Szülésznőképző dolgozói, növendékei, tanárai jönnek. Mellettük a Ganz Vagon dolgozói egyik táblájukon megmutatják, milyen volt május 1-e 1895-ben: rendőrök verték szét a munkáért, kenyéért tüntető tömegeket. És megmutatják 1919 május első napjának lelkesítő, napfényes vörös képét is.

Ezernyi ötlet gúnyolja az imperialistákat. A Dekorációs Vállalat ártatlan anyagka képét hozza, amelynek feje azonban Truman gonosz arca — s Truman teste a tábla mögött hatalmas ágyú és atombombán ül. A Rugyantaáru-gyár dolgozói „Samu bácsit” hozzák hordágyon.

A IX. kerületi postaüzemek, a MASZOVLET és a MASZOLAJ Gépgyár után a Közgazdaságtudományi Egylem gyönyörű, fegyelmzett, zengően hurrázó és éneklő, táncoló és muzsikáló színpompás felvonulása jön. A IX. kerületi hűsüzemek, a VIII. kerületi iskolák, vállalatok, majd a Szabad Nép után a Lenin Intézet növendékei jönnek. Lenin történelmi jelszavát festették táblájukra oroszul: „Az ifjúság feladata: tanulni, tanulni, tanulni.” A VIII. kerületi kórházak, egyetemek, tudományos intézetek, klinikák, rendelők vonulnak fel. „Beloiannisz amerikai golyóval ölték meg!” — vádol a Történettudományi Intézet felirata.

Amikor a XXI. kerület — a Vörös Csepel — oszlopa a dísztribün elé érkezett, hatalmas hurrá reszketettette

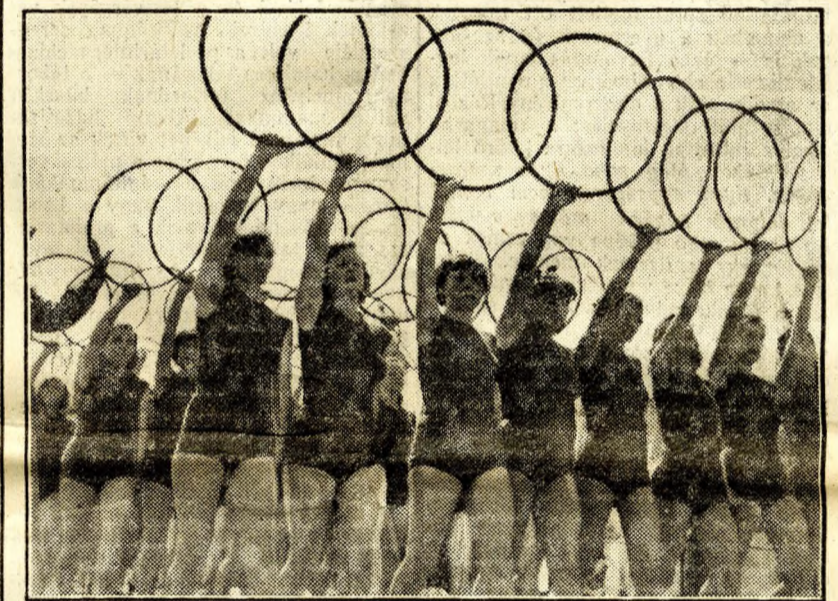
meg a levegőt. A csepeliek köszöntötték drága vezérünket és tanítónkat, Rákosi elvtársat. A kerület vezetői után fiatal ipari tanulók és a legidősebb csepeli munkások jöttek összekarolva, majd feltűnt a Rákosi Mátyás Vas- és Fém-művek dolgozóinak méltóságteljes menete. Elöl legnagyobb fizetűnk legjobb gyára, a Fém-mű dolgozói vonultak, akik a május 1-i ünnepi Szabad Nép egy-egy példányát emelték magasra a dísztribün előtt. A Varrógépgyár dolgozói szemléltetően mutatták be gyáruk fejlődését: 1938-at egy kis fekete varrógép — 1952-t egy hatalmas vörös varrógép ábrázolta. A Kovácsolgyár dolgozói hatalmas kalapácsot hoztak magukkal, amelyet izmos leányok mozgattak — a kalapács egy Titót jelképező hűbura csapott le szorgalmasan. Feliratok hirdetik: Gaál Menyhért 183 százalékos, Kiss Sándor 216 százalékos, Katona József 186 százalékos átlagteljesítménnyel dolgozik. A Szerzőgyár felirata arról számol be, hogy az első negyedévben 1,287.000 forint értékű árut termeltek tervén felül. A március 9-i verseny győztes üzeme, a Csögyár egy óriási eszövet hozott magával, amelynek oldalára felírták: „A Csögyár dolgozói több eszövet gyártásával harcolnak az öt éves tervért!” Büszkén vonulnak az ország egyik legjobb hengerészbrigádjának, a Vörös Fáklya-brigádnak tagjai, akik 16 tonnával túlteljesítették május 1-i fogadalmukat. Az RM Erőmű-telep dolgozói azzal büszkélkedtek a felvo-

nuláson, hogy az első negyedévben 860 vagon szenet takarítottak meg. Egymásután vonult el a tribün előtt az RM többi üzeme is.

A XIII. kerületi iskolák boldog gyerekeinek csapata ér most az emelvény elé. Peregnék az úttörők dobjai, s a pirosnyakkendős gyerekek lelkesen kiáltják: *Rákosi-val előre!* Az iskolák után ismét az üzemek dolgozóinak végelelhatatlan sora jön: ezernyi lengő zászló alatt menetelő, ujjongó, éneklő áradat. Az Elekthermax dolgozói táblát emelnek magasba, amelynek egyik felén azt mutatják, hogyan énekel, nyomorog a munkanélküli amerikai munkás a Szabadság-szobor árnyékában, a másik oldalon pedig azt, hogyan ünnepel egy felszabadult, boldog ország népe. Mindig más, mindig új színű ez a boldog, május elsejei áradat. A Budapesti Paplángyár, a Forgácsoló Szerzőgyár Gyára menete után a Hőpalack és Üvegipari Vállalat dolgozóinak első sorában honvédekkel összekarolt lányok jönnek, s az egész csapat harsányan énekel. Énekelnek a Róbert Károly-körúti kórház szép formarúnába öltözött ápolónői is: „Hadd járjon ő a rózsában bokáig, éljen, éljen Rákosi elvtárs sokáig!”

Az Angyalföldi Textilgyár lányai az üzemben gyártott selyembe öltöztek, a Szalagáru-gyár dolgozói előtt egy sornyi apróság menetel, egymás kezét fogva. A Hevedergyáriak májusfával, a Lemezárugyár dolgozói a Szovjetunió és népköztársaságunk címereivel jönnek.

A Rostalemezgyár dolgozói ötletes

Részlet sportolóink nagyszerű felvonulásából,

A boldogan, lelkesen felvonuló fiatalok élén úttörő dobosok haladtak

Részlet az úttörők felvonulásából

Budapest dolgozó népének harcos tüntetése a proletárnemzetköziség és a béke nagy ügye mellett a színpompás, feledhetetlen május 1-i felvonuláson

Együtt menetelnek a magyar és a koreai úttörők

Fiatalkorú és idősebbek szeme felragyog, amikor meglátják a dísztribünön népi színpompás vezérét, Rákosi elvtársat

A menetben az üzemek kultúrscsoportjai pompás táncokat járnak

Felvonul az MNDSZ. Asszonyaink kitörő örömmel üdvözlik Rákosi elvtársat

táblát hoznak. Dülö-fülő kuláknak mutatja a táblán egy dolgozó paraszt — aki a gyár által készített rostálóval dolgozik —: „Mégis lesz liszta vetőmag!” Két hatalmas, csúf rovar hoznak a Fertőtlenítő dolgozói. Az undok férgek alatt felírás: „Truman katonái.” Mögöttük fertőtlenítő eszközökkel, fegyvelmezt sorokban jönnek a dolgozók. Felettük tábla hirdeti: „A fertőtlenítők legyőzik Truman katonáit!”

A béke elszánt védelmezőinek győzelmes seregszemléje az egész felvonulás. Szinte minden újonnan érkezett csoport a termelés eredményeit hirdető táblákat emeli a magasba, mutatva, hogy a magyar dolgozó nép munkával védi a békét. S hozzák a munka szerszámai is: a Budapesti Szerszámgyár esztergapatot, a Fővárosi Elektromos Művek dolgozói magasfeszültségű távvezeték-oszlopot, a 22. sz. szakipari építővállalat a hozzátartozó szakmák jelképeit. S a sorok között mindenütt honvédegyenruhák — néphadseregünk tagjai együtt vonulnak ma fel azokkal, akik őket hazánkat védni, őrizni küldték. A Fővárosi Villamosvasút dolgozóival a haditengerészek jönnek, sötétkék, fehérgalléros, szép egyenruhájukban. A Női Fehérnemű-üzem dolgozói előtt honvédtiszt játsza tangóharmonikán a vig dalokat.

A Dinamogép dolgozói büszkén viszik a táblát: az üzem 103,7 százalékra teljesítette áprilisi tervét. A Selyem- és Gyapjúárnyaló dolgozói a „Könnycipari minisztérium legjobb üzeme” feliratú, hatalmas vörös selyemzástól hozzák. Az Angyalöldi Bútorgyár dolgozói is büszkén hozzák a táblát: „A bútortipar első helyezettje”. A boldog, ünnepi menetben most születik az új jelszó, egy asszony kiáltotta el, s utána zúgják a többiek. Nem egyeznek ugyan a rímek — mégis szép, mégis kedves, hiszen az áradó, forró szeretet szülte: „Angyalöldiek vagyunk, Rákosi a vezérünk!”

Fegyvelmezt, szép sorokban jönnek az MNDSZ-asszonyok. A menet élén piros, fehér virágokkal, zöld tűzérrel körülfonva hozzák az MNDSZ jelvényét. Mögöttük nagy csapat éneklő asszony, egyforma sötétkék szoknyában, piros blúzban, babos fejkendőben. A legkiválóbb női békeharcosok arcképeit hozzák: Nina Pópova, Dolores Ibaruri, Pak Den Aj, Cotton és Anna Seghers asszonyokét. Mögöttük a népi demokratikus országok sokszínű zászlait emelik magasba. A zászlók mögött egy csapat fiatal lány jön, kezükben dróthálós doboz. Amikor az emelvény elé érnek, egyszerre nyílnak ki a dobozok, s egyszerre hussan száz fehér galamb az ég felé. Most egyenruhás asszonyok serege jön. Katonák, rendőrlányok, tüzoltók, pénzügyőrök, bányászlányok, építőipari munkások, vasutasok, postások, ápolónők és végül hét kéményseprő. Lépésük egy ütemre dobban, nyílegyenes soraikra büszke szeretettel néz mindenki. Mögöttük piros tulipánnal ízegető asszonyok, majd hazánk ezerszínű, gyönyörű népviseleteibe öltözve parasztasszonyok jönnek. Mezőkövesdiek, mohácsiak, kapuváriak — kezükben apró májusfákat hoznak. Ismét új csoport következik: feldíszített gyerekkocsikban mamák hozzák az apróságokat. Szívderítő, boldog látvány: a mamák énekelnek, a kicsik pedig ujjongva tapsolnak, lengetik apró zászlóikat.

A tűző napsütésben nemhogy lankadna, de egyre lelkesebb a hangulat. A Hidépitők, az Aszfaltútépítő Vállalat, majd a teherautófuvarozó vállalatok, a rádió, az MTI után a IX. kerületi malomipari vállalatok, a kerületi tanács, főiskolák, technikumok, mellettük az Autótaxi, a Vasöntöde és Gépgyár, az

Egyenruhagyár dolgozói. Pontban háromnegyed 12-kor a térre lép a DISZ pompás, lelkes, nagyszerű menete.

Elöl hatalmas, díszes Komszomoljelvényt hoznak, zászlóikon ez olvasható: „Dicsőség Sztálinnak!” Óriási nemzetiszínű lobogók, hatalmas Lenin-, Sztálin-, Rákosi-képek, vörös zászlók, piros kendők. Mint virágos tavaszi rét, úgy tarkállik minden a leányok színes ruháitól. Ahány csoport, annyi jelszót kiált, annyi hangon zeng a hurrá, a párt, Rákosi elvtárs éljenze. A Komszomol és a népek hősi ifjainak képeit viszik. A DISZ soraiban kínai, koreai, lengyel, bolgár, albán fiatalok is vonulnak — saját népi vezéreit és Sztálin elvtársat, Rákosi elvtársat éltetik. Hangosok, lelkesek, öntudatosak ezek a fiatalok, egy felszabadult ifjúság öröme, harcosága árad belőlük.

Mellettük üzemek, tudományos intézetek, iskolák, kereskedelmi vállalatok dolgozói vonulnak végtelen sorokban. A XIX. kerület dolgozóinak élén a Vörös Csillag Traktorgyár halad. „Eljen, éljen Rákosi elvtárs sokáig!” — dalolják messzecsengően munkásleányok és munkások. Népviseletbe öltözött leányok jönnek a Hungária Jacquard menetében. Népiük jólétének egyik bizonyítékaként óriási, minden jóval megrakott csemegéskosarat hoz a kerületi KOZERT. A Gránit Csiszolókoronggyár a testvérpártok vezetőinek képeit hozza színpompás menetében. Itt jönnek a Landler Jenő gimnázium, a Férfiruhazipari Vállalat, a Földkötő Vállalat, a Budapesti Nagyáruház, a Vöröskereszt dolgozói. Az I. kerület élén a népek összefogását hirdető, különböző népviseletbe öltözött dolgozók haladnak. Az Allami Nyomda dolgozói a békétábor országainak zászlóit emelik magasra. Mögöttük a Földmérési Intézet, a Városmérési Iroda, a Sinus Finommechanikai Kísipari Termelő Szövetkezet dolgozói, a minisztériumok kérekléző iskoláinak hallgatói és tanárai. A XII. kerület menetében, hatalmas tapsköszönti a Földalatti Vasút munkahelyeinek bányászok, csákányos dolgozói. A Magyar Optikai Művek, majd a XII. kerületi kórházak és szanatóriumok dolgozói, Testnevelési Főiskola növendékei vonulnak fel. A postaügyi minisztérium hatalmas képet viszi: postabélyegzői csap az imperialistákra: „Megbélgyezük a baktériumháború bűnösét!” — mondja a felirat.

Vig néptáncokkal egyre újabb csoportok érkeznek a Hősök-terére. Most az építőanyagipari minisztérium lelkes dolgozói éltetik Rákosi elvtársat és a pártot. Az AEK dolgozói egy Lenin-üzenetet emelnek magasba: „Ellen-örizni annyit jelent, mint a hibát menet közben okosan kijavítani.” Az építőipari minisztérium vállalatai és tanfolyamai után az Allami Népi Együttműködési Művészek haladnak át a téren. Gyönyörű népi himnussal borított transzparenssükön „Budapest—Peking” felirat jelenti be, hogy az együttes számos tagja Kínában vendégszerepel. A Magyar Tudományos Akadémia dolgozói a baráti népek zászlait lobogtatják. A Röltex lelkes felvonulása után a Gazdasági és Műszaki Akadémia hallgatóinak végeláthatatlan sora tűnnek fel. „A munkásosztály küldött, a munkásosztály számít rád!” — figyelmezteti egy felirat felelősségteljes tanulásra az Akadémia hallgatóit. A Magyar Posztógyár dolgozói a békétábor bástyáját hozták magukkal. A Magyar Nemzeti Bank menetét fiatalok nyitották meg, a Komszomol és a DISZ jelvényével.

Ameddig a szem ellát, zászló- és virágtenger borítja a Hősök terét, a Sztálin-utat és, a környező utcákat. Vidámság, jókedv árad a felvonuló sokszázézeres tömegből: a dolgozók felszabadult örömmel, lelkesen ünneplik május elsőjét, gondtalan, boldog életünket, s a még boldogabb holnapunkat építő pártot. A Csepeli Papírgyár táncoló fiataljai mellett még az idősebb rendező is táncra perdül. Rákosi elvtársat és a pártot éltetve vonulnak el a tribün előtt a Csepeli Asványolajipar, a Villamosipari Központi Kutatólaboratórium, s a XXI. kerületi tanács dolgozói. Az OTSB dolgozói „Előre az olimpiai győzelemért!” feliratú táblát hoznak maguk-

kal. Több más üzem és hivatal után a belügyminisztérium fegyvelmezt, szép menete vonul el vidám zeneszóra a tribün előtt.

Megkezdődik a XI. kerület dolgozóinak felvonulása. Az üzemek és hivatalok előtt a kerület legjobb dolgozói vonulnak forrón éltetve a drága Rákosi elvtársat. Büszkén hozzák az élüzemjelvényt a Gamma dolgozói. Élüzemjelvényt hoznak a Kelenföldi Textilkombinát dolgozói is. A gyár egyes részlegei — a szövöde, a gyűrűfonoda, s a többi — első negyedévi eredményeikről számolnak be. A Kismotor- és Gépgyár s a Hydroxygéngyár mellett a Ferunion műszaki külkereskedelmi vállalat halad, a külkereskedelmi miniszter vándorzászlájával. A XI. kerületi üzemek, hivatalok, szövetkezetek menetében a Budapesti Kábel- és Sodronykötélgépgyár, majd az Április 4 Gépgyár ér a tribün elé. Mellettük a Tervhivatal és az Országos Takarékpénztár dolgozói haladnak. A Papír- és Irodaszertékesítő Vállalat dolgozói virágból, zöld ágakból font hatalmas ötágú csillag középen Sztálin elvtárs arcképet hozzák. Több üzem után harsogó hurrázással érkeznek a dísztribün elé a Műszaki Egyetem fiataljai. „Tizennégyezer új mérnököt az ötéves teroben!” — hirdetik táblájukon. Sztálint éltetve jönnek a Mezőterv, az Egyetemi Könyvtár, a Pedagógiai Főiskola, majd a Beloiannisz híradástechnikai gyár dolgozói. A Beloiannisz gyár dolgozói Lenin, Sztálin és Rákosi elvtársak képeit mögött gyászkeretben emelik magasra a feledhetetlen görög hős arcképet. A gyár legjobb munkásai mögött a görög munkások vonulnak, görög nyelven éltetve Rákosi elvtársat. Az Eötvös Lóránd Tudományegyetem állam és jogtudományi kara, a Pamuttextilművek s több más üzem, vállalat után a Dunavölgyi Timföldgyár vonul keresztül a téren, a Budai Pamutfonó menetében is — mint a legelső menetben — imperialistaellenes karikatúrákat hoznak. Az egyik hatalmas orsokat ábrázol, az orsókörül lepergő fonalak hálóba kötik és megfojtják az imperialistákat. Több külkereskedelmi vállalat és más üzem után az öthónapos pártiskola hallgatói vonulnak el fegyvelmezt sorokban, forró lelkesedéssel énekelve Rákosi elvtársat. A Szövetkezetek Országos Szövetsége előképben mutatja be a megváltozott falusi kereskedelmet: roskadozó Hangya-bolt és vezetői: a kulák, a csendőr, a katonatiszt, a kulákasszony ábrázolják a multat, a nép államának kezében lévő virágzó szövetkezeti üzlet a jelent. Nagy tapsköszönti a Vas- és Fémipari Kutató Intézet tudósait, dolgozóit, Zászlóerdőben érkeznek a Kábelgyár, az EMAG, az Albertfalvai Vegyigyár, a Lóden Posztó dolgozói, s mögöttük a Mezőgazdasági Akadémia lelkes, fiatal serege. „Több gabonát termelünk, még szebb lesz az életünk!” — harsog kiáltásuk. A pénzügyminisztérium menetében felvonuló egyenruhás pénzügyőrökkel lelkes taps fogadják. Lenin, Sztálin és Rákosi elvtársak óriási, élővirággal koszorúzott arcképet hozzák az Agrártudományi Egyetem hallgatói és tanárai. A külkereskedelmi minisztérium ötletes élőképpel ábrázolja, milyen óriási jelentőségű kereskedelmünk életében a párt és a kormány december 1-i határozata.

Hatalmas félkör alakú táblán a világ minden nemzetének zászlói között Sztálin elvtárs arcképe, s alatta a jel-

(Folytatás a 4. oldalon.)

Rákosi Mátyás Művek hatalmas kalapácsa alatt Titót ábrázoló báb vergődik. A kalapács a dolgozók nagy tevézsége mellett újra és újra lesújt a népek gonosz ellenségeit ábrázoló bábra.

Budapest dolgozó népének harcos ünnepe a proletárnemzetköziség és a béke nagy ügye mellett a színpompás, feledhetetlen május 1-i felvonuláson

(Folytatás a 3. oldalról.)

szó: „Eljen Sztálin, a világ dolgozóinak hőles vezére!” A X. kerületi dolgozók sorait megnyitja Kőbányai Textil egyik gyönyörű dekorációja ez. Nagy táblájukon büszkén jelentik a gyár dolgozóinak Rákosi elvtársnak: „A Kőbányai Textil május 1-i vállalatát 410.000 forint értékben, 108 százalékban teljesítette.” A Kőbányai Téglagyár minden dolgozójának kezében magasra tartott vörös csillag, s a csillag közepére írták a legjobb dolgozók nevét. A Budapesti Tűzállóanyaggyár dolgozó azbeszttől készült táblán hozzák az élizemjelvényt. A Phylaxia szóróanyaggyár dolgozóinak menetében két hatalmas rajzon lombik látható. De az egyik rajzon undok, fertőző rovarok és a betegségeket terjesztő baktériumok szállnak ki a lombik aljából — a másik lombikban pedig járványoktól védő szűrőanyagok termelnek. „Az imperialisták baktériumokkal öntek, mi megelőzzük a fertőző betegségeket!” — hirdeli a rajzok felírása. És száll az ének és harsog a kiáltás szüntelenül az óriási tér szelvényében, hosszában. A Kőbányai Sertészialda, Starter Akkumulátorgyár, Fémtermékgépgyár, X. kerületi Egészségház, Kovácsáruháza, Ganz kapcsolók gyára vonul fel egymásután a hőmpolygó, hatalmas tömegben.

Szines léggömbök száfnak a magasba a Budapesti Villamosgép- és Kábelgyár dolgozóinak sorai közül, a léggömbökön a gyár büszkeségeinek, a sztahanovistáknak a teljesítményeit. A Magnezitgyár élén népi táncosport vonul, ragyogó népviseletbe öltözött lányok táncolnak, teli borosüveggel a fejükön. Majd levezik az üveget és megkínálják belőle az utánuk haladó tiszteket, katonákat — üzemük volt dolgozóit.

Szép, vajszerű egyenruhában jönnek a Kőbányai Sőr- és Malatlagyár dolgozói. Felirat hirdeti a gyár dolgozóinak fogadalmát: „A minőségi munka fokozásával biztosítjuk az export-szállítást.” Hatalmas porcelánkapcsolókkal és szigetelőkkel jön a Kőbányai Porcelán- és Kőbányai Fémgyár dolgozóinak menete, magas rudakra szerelt hangjegyekkel és népdalokkal az Orion Gyár dolgozóit. A Kőbányai Fémgyár májusjárnak tetején fényképekből készült körkép mutatja be az üzem fejlődését. A X. kerületi tanács, a Kőbányai Gyógyszerárúháza, a Börtex Cipőgyár, a Fehérneműgyár vonulnak most a X. kerület üzemének menetében.

Szabadságharcosok vezetik be a XVI. kerület dolgozóinak menetét. Utánuk az úttörők jönnek, akik virágokkal in- tegetnek Rákosi elvtárs felé. Az Ikarus-gyár dolgozóit egy autóbusz modelljét hozzák: a jármű keresztlámpáit a baktériumokkal fertőzött rovarokon és az imperialista fenevadakon. A gyár sportolói követnek labdákkal, evezőkkel. Egyforma képzett ruhában jönnek a kerület dolgozó parasztasszonyai is, az **Augusztus 20. termelészövetkezet** tagjai, akik együtt ünnepelek ezen a ragyogó májusi segerszemlén a munkásokkal. Allandóan szól a zene, a kerület kultúrsoportjai pompásan díszített májusfák körül vidám táncot járnak.

A Rákospalotai Kötő- és Fonógyár dolgozóit az élizemjelvény után hatalmas képet hoznak. A kép alsó része azt mutatja meg, milyen szörnyű volt a magyar munkás és paraszt élete, nyomora, megalázottsága a múltban — felső része pedig azt ábrázolja, milyen hatalmas tetteket vitt véghez a párt vezetésével a felszabadult nép az elmúlt hét esztendő alatt. Sárga napraforgó tányérok tűnnek fel a Rákospalotai Növényolajipari Vállalat menetében. Feltűnnek a menetben a XV. kerület dolgozó parasztjai is: a Béke és Kossuth tszcs tagjai. Lelkes kiáltással a munkás-paraszt szövetséget éltetik.

Fegyelmzett, nyílegenes sorokban, új, világosbarna, nyári egyenruhájukban az ipari tanulók ezrei vonulnak most a tribün balszárnyán. Hozzák az emberiség legnagyobb tanítóinak: Leninnek és Sztálinnak, és Lenin-Sztálin legjobb magyar tanítványának: Rákosi elvtársnak hatalmas arcképét. Azután szovjet és magyar ifjúmunkás-sztahanovisták gyönyörű színes képei következnek, majd egy század ifjú és leány — meghajlítják a tribün előtt a vörös és nemzetiszíni lobogókat, s az ipari tanulók kékszínű zászlait. A békétábor hatalmas erejét, legyőzhetetlenségét, a dolgozók nemzetközi összefogását fejezi ki az ipari tanulók egész menete. Mindegyik csoport élén más és más népi demokrátiás ország lobogói tűnnek. Zeng az „Eljen” harsog a „hurrá” a fiatalok ezreinek az ajkán; magasba emelkednek a jólismert, szeretett baráti zászlók. A csehszlovák lobogó után cseh és szlovák népviseletbe öltözött lányok és fiúk jönnek, vidáman táncolnak a harmonikaszóra. A román zászló után Rákosi és Gheorghiu-Dej elvtársak arcképét hozzák a fiatalok. Aztán különböző számszámokkal: sarló-

val és kalapáccsal, fogaskerékkel és kőműveskanállal a vállán vonul a fiatalok lelkes serege. A jövőndő szakmunkásai ők, akiknek ez a fegyelmzett májusi tüntetése is a magyar munkásifjúság harcos elszántságát mutatja: jó tanulással, jobb munkával védi hazáját.

A IV. kerület dolgozóinak színpompás, szép menete érkezik most az emelvény elé. Az első sorban Lenin, Sztálin és Rákosi elvtársak hatalmas, virágokkal körülfont, arcképeit hozzák. A kerület dolgozóinak sorát a Landler Jenő Járműjavító menete nyitja meg. Az élén jönnek az üzem legjobb dolgozói, kitüntetett munkásai. Utánuk a Fővárosi Vas- és Fémöntőde, majd egy sorban három üzem, az **Ujpesti Erőmű**, az **Elektromos Művek** és a **Dj-beszédo Vállalat** dolgozóit haladnak. A **Chinoín** sportolói — fiatalok és öregek — vállukon az MHK betűt hozták. Daloló menetükben most feltűnik egy tábla: „**Penicillin-üzemünk 2017 százalékra teljesítette áprilisi tervét.**” A **BAMERT**, az **Omega**, a **HPS**, a **Bán Tibor termelészövetkezet** s több üzem után a **Duna Cipőgyár** dolgozóit haladnak, a menet élén az élizem-zászlóval, majd a **Magyar Pamutipar** dolgozóit hozzák Lenin, Sztálin és Rákosi elvtársak ötágú csillagba foglalt képeit. A menetben most különös alakok tűnnek fel: a vérengző fasiszta Ku-Klux-Klan-szervezet fehérelves gyilkosainak megszemélyesítői hozzák az amerikai Szabadság-szobrot. Néhány méternyire Beloianisz elvtárs virágokkal övezett képet emelik magasba. A kép felett felírás: „**Nem felejünk el!**” Az **Egyesült Izzó** dolgozóit Lenin, Sztálin és Rákosi elvtársak arcképeit hozzák. A menetben egy-egy csoport vörös, majd nemzetiszíni zászlóval vonul. Egyik ötletes karikatúrájukon Truman poráron vezeti a beteg, öreg, Churchill-fejű brit oroszánt.

„**Eljen Rákosi, éljen a párt!**” — kiáltják lelkesen a térre érkező **XXII. kerületiek**. Főrről éljenzés közben vonulnak el Rákosi elvtárs előtt a **Metallochimia**, a **Nagyfőenyi Gumigyár**, a **Budafoki Zomángyár** dolgozóit. Mellettek a **Kultúrkapcsolatok Intézete**, majd a **MESZHART** sőtéték egyenruhás dolgozóit vonulnak.

A XXII. kerületi üzemek felvonulása után megkezdődik a sportolók színpompás, gyönyörű segerszemléje. A menet élén Lenin, Sztálin és Rákosi elvtársak képei mögött a népek zászlait emelik magasra, majd az egyesületek színes zászlait. Elől a **Vasas Sportegyesület** jön, a teret betölti a „**Hajrá Vasas!**” jelszó. Majd a **Honvéd** sportolói vonulnak fel, kezükben sporteszközökkel. A **Vörös Lobogó Sportegyesület** élén haladó tornász vállán hozza a zászlótartót, a vörös zászló méltóságteljesen hőmpolyg az tér felett. A **Bástya** sportolói többméteres egyesületi zászlók erejét hozzák, majd a **Postás Sportegyesület** tagjai vonulnak fel. A **Dózsa** sportolói mögött az **MTH** sportegyesülete vonul. A fiatal sportolók a vállukon hozott pajzsos zászlót tartó kisleányt és fiút emelnek magasba. A **Bányász SE** tagjai „**Több szénnel a békéért!**” jelszóval vonulnak fel a disztribúción előtt. A legjobb bányászbrigádok teljesítményét hirdetik tábláik. A **Traktor SE**, a **Kinizsi SE**, a **Petőfi SE**, az **Építők SE** tagjai vonulnak ezután, az MHK-mozgalmat éltetve. Színpompás sportruhákban, sporteszközökkel haladnak el a **vasutas sportolók**, a **Fáklya**, a **Szikra**, a **Lendület**, az **Előre**, a **Vörös Meteor** sportolói, szebbnél szebb tornagyakorlatokat mutatva be a tribün előtt.

A sportolók mellett egyre árad a hurrázó, boldog tömeg. Az **Iparterv** dolgozóit hirdetik: „**Tervezésünk a Sztálin Vasmű!**” A **Darutervező Iroda** dolgozóit annak a toronydarunak kicsinyített mását hozzák, amelynek segítségével a diósgyőri nagykohót szerelték.

A II. kerület menetének élén a **Ganz Villamosgép Gyár** dolgozóit vonulnak fel, a napokban kapott élizem-csillaggal. A gyár részlegei büszkén hirdetik áprilisi havi eredményeiket. Mellettek a **Szerelvényipari Tröszt**, majd az **Állami Könyvterjesztő Vállalat** dolgozóit érnek a térre. Az imperialista könyvek „hőseit” jelképezve, egy gengsztert, egy banditát, egy cowboyt ábrázoló alak megy a sorok között. Percig sem szűnő lelkesedéssel, taps és éljenzés közepette vonul át a téren az **MSZT**, a **Ganz Vezérőberendezések Gyára** s több más vállalat menete. A **Központi Statisztikai Hivatal** dolgozóit a negyedévi tervjelentést emelik magasba. Nagy taps kísérettel a **SZOT** öthónapos iskolájának fegyelmzett menetét, a **Magyar Beruházási Bank** dolgozóit. Az **Építéstudományi Intézet** után a **Külgügyminisztérium** menete vonul el, ujjongva éltetve Rákosi elvtársat és a pártot. A külgügyminisztérium dolgozóit a világ minden népének nyelvén azt a szót emelik magasba: „**Békélt!**”

Egymásután érnek a térre a **könnyűipari minisztérium** s az **egészségügyi minisztérium** dolgozóit. Amikor megpil-

lantják a tribünön a kínai és koreai vendég elvtársakat, lelkes éljenzés harsan fel: „**Eljen Mao Ce Tung! Kim Ir Szen!**” A **begyűjtési minisztérium** felvonulását a begyűjtésben élénjáró megyék — Szabolcs, Békés és Heves — dolgozó parasztjainak küldöttsége nyitja meg. A megyék küldöttjei meghatottan, szeretettel köszöntik a tribünön álló, feljűk intető Rákosi elvtársat.

A **Budapesti Textilnagykereskedelmi Vállalat** előképe élesen kiillegurazza az amerikai imperializmust és láncos kutyáját, Títót. Az amerikai imperializmust jelképező Uncle Sam, fehér lepelben, mint a marshallizált országok megváltója vonul, pórázon vezetve a kitüntetésekkel felékesített kutyáját. Sorban haladnak el a tribün előtt a **Magyar Képzőművészek és Iparművészek Szövetsége** tagjai, a **Művészeti Gimnázium**, a **Képzőművészeti Főiskola**, az **Iparművészeti Főiskola** és az **Iparművészeti Gimnázium** hallgatói. Jönnek a **Könnyűipari Tervezőintézet**, s a **Rákosi Mátyás Gyermekotthon** dolgozóit. Bányászegyház dolgozóit nyitják meg a **bánya- és energiaügyi minisztérium** felvonulását. Mögöttük a **Zeneművészeti Főiskola**, a **Zenekonzeratórium**, a **zenei gimnázium** és **konzeratórium** menete vonul. A **Chemolimpex** menetének élén a vállalat kitüntetett dolgozóit haladnak. Abban a pillanatban, amikor az éneklő, daloló dolgozók észreveszik Rákosi elvtársat, felbuzsákosodnak a nótá és felharsog az éljen.

A VII. kerület legjobb üzeme: az **Építészeti Minisztérium Villanyszerelő Vállalata** a **November 7. Erőműről**, a **Diósgyőri Nagykohóról**, az épülő debreceni **Penicillingerőműről** és ötéves tervünk más büszkeségeiről készített nagyszerű fényképeket hoz. Azoknak az alkotásoknak a képét, amelyeknek készítésében a vállalat dolgozóit is tevékenyen kiveszik a részüket. Egymásután következnek a **Népszava**, a **Lapkiadó Vállalat** dolgozóit, egy nagy táblán sok-sok új könyv, folyóirat, kiadvány képet hozzák. A **MOKEP** dolgozóinak sorában a legújabb szovjet és magyar filmek plakátjai tűnnek fel. Azután a **Hidépítő Vállalat** lelkes csoportja jön: pompás új hidjaink rajzát, fényképét emelik magasra a tribün előtt. Hatalmas, domború vörös csillagot is hoznak a hidépítő munkások s mikor a tribün elé érnek, tucatnyi galambot röppentenek szárnyra a csillag belsejéből.

Lelkes, vidám ünnepek május elsején az ország minden részén

A budapesti dolgozókkal együtt, a vidéki városokban és falvakban is mindenütt hatalmas lelkesedéssel, a békéért vívott harc és a háborús gyujtatók elleni gyűlölet jegyében ünnepele az ország népe a nyolcadik szabad május elsejét.

MISKOLCON

A Diósgyőri Kohászati Üzemek dolgozóit nyitották meg a színpompás felvonulást. Büszkén emelték magasra az élizem-zászlót, amely mögött a gyár sztahanovistái haladtak. Az ifjúmunkások tömött sorai fölött vörös zászlóerdő lobogott. A szénecsa hősei: Mártabánya, Percses, Lyukbánya dolgozóit munkaruhában, bányász-szerszámaikkal, a bányászzenekar patogó ütemű indulóinak ütemére vonultak el a díszemlőny előtt.

SZTALINVAROS

dolgozóinak élén vörösnyakkendő s úttörők csoportja haladt az ünnepi felvonuláson. A Sztálin Vasmű Martin-üzemének, Erőművének és Tűzállóteglagyárának építői a kezük nyomán épülő üzemek kicsinyített mását vitték a menetben. A Gépgyár kék munkaruhás dolgozóit között büszkén meneteltek a város első darus-átképzős lányai. Résztvettek a felvonuláson az „óváros” termelészövetkezeti csoportjainak dolgozóit és az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztok is. A felvonulást követő nagygyűlésen kiosztották a Sztálin Vasmű- emlékérem ezüst fokozatát azoknak a dolgozóknak, akik az építkezés megindulása óta kiváló munkát végeztek.

GYÓR

dolgozóit is hatalmas tömegben vettek részt a május 1-i ünnepi felvonuláson. A szépen felszított utcákon felvonuló csoportok között különösen a vagongyári dolgozók menete vonta magára a figyelmet. Az élén a legkiválóbb jelvényes sztahanovisták haladtak, majd a gyár vagonosztályának dolgozóit követték. Ők vitték a megyei pártbizottság vándorzászlóját, amelyet május 1-i felajánlásuk tüntetésével érdemelték ki.

DEBRECENBEN

csaknem 80.000 dolgozó vonult el az Arany Bika-szállónál felállított díszemlőny előtt. A hortobágyi állami gazdaság dolgozóit szemléltetve mutatták be, hogyan segítik és gyorsítják a gépek a mezőgazdasági dolgo-

Honvédek együtt meneteltek az üzemek dolgozóival

Már elmúlt egy óra, amikor a VI. kerület dolgozóit megérkeznek az emelvény elé. A menet élén három apró kislány megy, egy fehér és két „szinesbőrű”. Utánuk színes virágfüzérrel a nyakukban fiatal lányok jönnek, majd egy sereg úttörők, dob-szóval, virágokat lengve. Az **Operaház** művészei a nagy sikert aratott művek kosztümjében érkeznek. A **Globus-nyomda** dolgozóit kémszővekből zárt kártyon és veszedelmes baktériumokat hoznak: Truman, Eisenhower és Ridgway képmásait. A helyi **ipar minisztérium** dolgozóit vagy száz rózsaszín léggömböt engednek a magasba az emelvény előtt. Az **Úttörő Színház** zászlaját úttörők hozzák, mögöttük a színház művészei és dolgozóit jönnek énekelve. A **Fővárosi Operett Színház** tagjai a „Szelítvei asszonyok” jelmezeiben vonulnak fel. Az **Építők szakszervezete** dolgozóit hatalmas, az épülő Sztálinvárost ábrázoló fényképet hoznak. Később egy másik tábla tűnik fel menetükben, amely az ötéves terv már épülő beruházásait: a **November 7. Erőművet**, **Komlót**, **Kazincbarcikát** és a többi nagy alkotásunkat mutatja. A VI. kerület menetét a **MAV-kórház** dolgozóinak menete zárja be.

Fél kettő felé jár az idő, még egyre özőnlök a hatalmas tömeg. A kül-

kereskedelmi minisztérium dolgozóit vonulnak most át a téren hatalmas táblával: „**A külkereskedelmi kapcsolatok erősítéséért harcolunk!**” Mögöttük a **Magyar-Szovjet Bauxit Alumínium Rt.**, a **44-es állami építőipari tröszt**. Az **Állami Mező- és Erdőgazdasági Minisztérium** dolgozóit gyönyörűen fejlett állatokat mutatnak egyik képükön: „**Mi ezt tenyésztjük!**” — és baktériumokat, rovarokat a másikon: „**Ők ezt tenyészítik!**” S utánuk a magyar jogászok felháborodott tiltakozása árad: „**Nemzetközi bíróság elé a baktériumbanditák!**” — „**Vesszenek a jog megcsúfolói, Beloianisz gyilkosai!**” Mellettek halad boldog tanulóifjúságunk, a **szakértéségi tanfolyamok** hallgatói, majd a **Pénzjegynyomda**, a **Vörös Csillag nyomda** dolgozóit, és egyre újabb és újabb vállalatok.

Öt óraja tart már a felvonulás, a menet a vége felé közeledik. A menetet bezáró üzemek után összekarolva, összefogóva, éljenzve, dalolva és hurrázva fiatalok, katonák jönnek. Vig nótájuk végigárad a téren, összecsendül a Városligetben daloló, táncoló, szórakozó tömeg idáig halló zsvajgásával s hirdeti ország-világ előtt a magyar munkásosztály, a magyar dolgozók boldog, napjaink életét, biztos hitét a holnapban, elszánt akaratát a béke megvédésére.

Sztálinváros utcáin május elsején vidáman vonulnak fel a város boldog építői

zők munkáját. Színpompás képet nyújtott a debrecenkörnyéki állami gazdaságok száztágyi lovasbandériuma is.

SEGEDEN

a Rákosi Mátyás-hídon, csaknem három óráig át hőmpolygott a dolgozók színes menete. A díszemlőnyen helyet foglalt **Nógrádi Sándor** elvtárs altábornagy, a honvédelmi miniszter első helyettese is. A Szeged melletti Tápé községben az országos híru tápéi népi együttes májusi népi játékokat mutatott be.

A BÁNYÁSZVÁROSOK

dolgozóit is lelkes hangulatban ünnepele meg a nemzetközi proletárszolidaritás nagy napját. **Tatabányán** mintegy 30.000 dolgozó vett részt az ünnepi felvonuláson. A menet élén 3000 úttörők intgettek a díszemlőny felé, ahol a sztahanovisták, a párt- és tömegszervezeti funkcionáriusok között **Czotner Sándor** elvtárs, bánya- és energiaügyi miniszter is megjelent. **Komló** dolgozóinak felvonulását egy gépkocsi pirosfényes kis család házat vitt, a mai napfényes, egészséges komló bányászotthonok egyikének mását, rajta az évszámmal: 1952. Mellette düledező, törött ablakú házikó. 1944-es felirással a multat jelképezte. **Salgótarjánban**, kultúrmeccsel és fűzjátékkal már szerdán este megkezdődtek

NOVEMBER 7. ERŐMŰ

építőinek öröme kétszeres volt május elsején. A magyar és csehszlovák dolgozók közös erőfeszítésének eredményeként, ezen a napon adhatták át rendeltetésének az erőmű harmadik gépegségét.

ÓZDON

az ünnepi felvonulást motorkerékpáros szabadságharcosok nyitották meg, mögöttük az **Ózdi Kohászati Üzemek** dolgozóit haladtak a felvonulás után **Zsofinyecz Mihály** elvtárs, közpézipari miniszter, az **MDP Központi Vezetősége** nevében üdvözölte az ózdi dolgozókat.

BEKESCSABÁN

a szlováknyelvű gimnázium népviseletbe öltözött tanulói haladtak a felvonulás élén. Huszonöt díszkapu alatt három óráig át vonult a város dolgozóinak színpompás menete. Az **Előre** és a **Petőfi** termelészövetkezet dolgozóit hatalmas táblákon ismertették ki-váló természetreményeiket.

Mezőtúron a termelészövetkezetek tagjai 170 virágos, zászlós kocsival vonultak fel.